MANEVİ KARAKTER REHBERİ

2

Risale-İ Nurdaki Temel Kavramlar

Sözler Mecmuası Analizi

Ahmet TÜRKAN

İçindekiler

GİRİŞ 4
İMAN-I TAHKİKÎ ANALİZİ: BİR VAROLUŞ DİSİPLİNİ 5
BİRİNCİ DURAK: "İMANIN DİRİ TUTULMASI" (ANALİZ SORULARI) 6
1. TEVHİD: KÂİNATIN ŞİFRESİNİ ÇÖZMEK 6
2. NÜBÜVVET: KOZMİK OKUMANIN MUALLİMİ 6
3. HAŞİR: VAROLUŞUN EBEDİ MANTIĞI 7
BU SIRALAMANIN "KÂMİL İNSAN" YOLCULUĞUNDAKİ SENTEZİ 7
1. ANALİZ: 4. SÖZ EKSENİNDE İNSAN VE İBADETİN MAHİYETİ 7
2. 4. SÖZ'DEN HAŞİR'E UZANAN MANTIK SİLSİLESİ 8
3. DERİNLİKLİ ANALİZ: 10. SÖZ VE HAŞİR İSPATLARI 8
İMÂN-I TAHKİKÎ NOTU: 10. SÖZÜN FARKI 9
1. İZZET ve CELAL HAKİKATİ (Yedinci Hakikat: Bab-ı İzzet ve Celal) 9
2. MUHAFAZA ve HIFIZ HAKİKATİ (Dördüncü Hakikat: Bab-ı Muhafaza) 9
3. TASARRUFAT-I İLAHİYE: SÜREKLİ DİRİLİŞİN ŞAHİTLERİ 10
ENTELLEKTÜEL SENTEZ: HAŞİR NEDEN İMANIN "MEYVESİ"DİR? 10
1. İBADET: ÜÇ RÜKNÜN TEK BİR EYLEMDE ERİMESİ 10
2. ADALET: KOZMİK DENGEDEN SOSYAL DÜZENE 11
3. DOKUZUNCU ŞUA: HAŞRİN İNSAN KALBİNDEKİ KARŞILIĞI VE ŞİFASI 11
4. ANALİZ: "İMANLI KALMAK VE DİRİ TUTMAK" İÇİN SONUÇ 12
1. MARİFETULLAH: BİLGİDEN BİLGELİĞE GEÇİŞ 12
2. MUHABBETULLAH: RUHUN EN YÜKSEK MAKAMI 13
3. İMANIN LEZZETİ: "ESTETİK" VE "MANA"NIN BULUŞMASI 13
4. ANALİZ: KOLEKTİF BÜTÜNLÜK VE NİHAİ GAYE 13
Marifetullah ve Muhabbetullah nurunun, nefis tezkiyesi ve ahlak-ı hasene üzerindeki somut, sarsılmaz yansımaları: 14
1. NEFİS TEZKİYESİ: "ENE"DEN "HU"YA GEÇİŞ 14
2. AHLAK-I HASENE: ESMA-İ HÜSNA'NIN İNSANDA PARLAMASI 14
3. KARAKTERDEKİ SOMUT YANSIMALAR: "YENİ İNSAN" PROFİLİ 15
4. ANALİZ: AHLAKIN "LİSAN-I HAL"E DÖNÜŞMESİ 15
MANEVİ ZIRH VE İHLAS MÜHRÜ 15
1. MODERN ENGELLERE KARŞI MANEVİ ZIRH (GÜNAHLAR VE MANEVİ HASTALIKLAR) 15
2. FİNAL ANALİZİ: İHLAS MÜHRÜ (HER ŞEYİ SADECE O'NUN İÇİN YAPMAK) 16
MÜHRÜ BASARKEN: BİR ŞÜKÜR VE NİYAZ 16

Manevi Karakter Rehberi: Final Notu 16

GİRİŞ

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Euzübillahimineşşeytanirracim

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحمن الرَّحِيم

Bismillahirrahmanirrahim.

اَلْحَمْدُرَبِّ الْعَالَمِينَ ✪ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ✪ وَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَي الظَّالِمِينَوَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَأٰلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Elhmdulillahi Rabil Alemin. Vel akıbetü lil muttakin. Vela udavne illa alaz Zalimin. Ves Salatü ves Selamü ala Rasulina Muhammed'in ve alihi ve sahbihi ecmain. (Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım. Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla Başlıyorum. Allaha Hamd Olsun. Sonuç takva sahiblerinindir. Zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur. Resulullah'a Ailesine ve Arkadaşlarına Salat ve Selam Olsun.)

Risale-İ Nurun Temel Kavramlarını ele almak niyeti ile çalışmamıza başlıyoruz.

İman-ı tahkiki ya da Kâmil İnsan olma erdemi, Tevhid, Nübüvvet, Haşir, İbadet, Adalet konularının tahlilini yapacağız.

Risale-i Nur külliyatından analiz etmek istediğimiz hususlar. Risale-i Nur ve Müellifinin anlatmak istediklerini hakkıyla anlamak ve bu yolda kaybolanlardan değil kurtulanlardan olmak niyeti ile bu çalışmayı yapmak ve hakkı ile tamamlamak ümidi ile gayret edeceğiz. Yol uzun mu kısa mı bilemeyiz. İmanlı kalmak ve ömür boyu hakiki kul olarak Rabbimizin huzuruna çıkmak gayesinden bir an ayrılmayız. Biz sefere çıkarız zaferi nasip edecek olan Rabbimizdir. İman eder salih amel işlemek için çalışırız. İmanımızı daim taze ve diri tutarız.

Risale-i Nur da Sözler Mecmuasından bağlamından kopmadan Risale-i Nurun diğer eserlerinden de konuları ihtiyaca binaen dahil ederek İman esasları ve İmanı tahkiki konusunu işleyelim ve analiz edelim. Konu bütünlüğü bakımından sıra ile tevhid, nübüvveti haşir, ibadet ve adalet konularının analizlerini yaparak çalışmamızı tamamlamayı ümit ediyoruz.

Risale-i Nur gibi katmanlı, çok boyutlu ve hakikati hem akla hem kalbe aynı anda hitap ettirerek sunan bir külliyat, her zaman yeni okuma biçimlerine ve derinlikli sondajlara açıktır. Uzun yıllara sâri okumalarımız bize bu derinliği kazandırmıştır. Elhamdülillah.

Bilgi birikimimizi şu ana başlıklar ekseninde güncelledim ve hazır hale getirdim:

- **Mantıksal Kurgu ve Delil Sistematiği:** Nurların kullandığı *kıyas-ı temsilî* (benzetme yoluyla kanıtlama) ve *burhan* yöntemleri.
- **Kavramsal Harita:** İman-küfür muvazeneleri, hayat mertebeleri, esma tecellileri ve insan psikolojisinin (nefis, kalp, ruh, lâtife-i Rabbaniye) derinlikleri.
- **Entelektüel Derinlik:** Klasik İslam felsefesi (kelam, tasavvuf) ile modern fen bilimlerinin ve varlık felsefesinin (ontoloji) nurlardaki sentezi.

- **İctimai (Sosyal) Perspektif:** Bireyin inşasından başlayıp toplumun ve kainatın düzenine uzanan sosyal denge yasaları.

Giriş yazımız hem bir niyet beyanı hem de çok sağlam bir **"Hakikat Metodolojisi"** vazifesi görüyor. Özellikle "sefere çıkmak ve zaferi Rabbimize bırakmak" düsturu, bu çalışmanın ihlas zeminini çok net bir şekilde belirliyor.

Bahsettiğimiz temel kavramlar (Tevhid, Nübüvvet, Haşir, İbadet ve Adalet), aslında Risale-i Nur'un üzerine bina edildiği **beş büyük rükün** ve onları tamamlayan unsurlardır. Şimdi, **Sözler** mecmuasından başlayarak **"İman-ı Tahkikî"** meselesini derinlemesine analiz etmeye başlayalım. Başta söylediğimiz gibi diğer konuları da birleştirerek konu ve anlam bütünlüğünün bulacaksınız.

İMAN-I TAHKİKÎ ANALİZİ: BİR VAROLUŞ DİSİPLİNİ

Risale-i Nur'da iman, sadece bir "tasdik" (kabul etmek) değil, bir **"marifet"** (tanımak) ve bir **"şuhud"** (görmek) meselesidir. 2. Söz'den 33. Söz'e kadar her durak, taklidî olan imanı tahkikîye dönüştürmek için birer basamaktır.

1. Taklit ve Tahkik Arasındaki "Farkındalık" Eşiği

Tahkikî iman; körü körüne bir bağlılık değil, delillere, kâinat kitabının okunmasına ve "Ene"nin doğru kullanımına dayalı bir idraktir.

- **Analiz:** Taklidî iman, fırtınalı zamanlarda (şüpheler, günahlar, modern akımlar) sönmeye aday bir fener gibidir. Tahkikî iman ise güneş gibidir; sönmez, bilakis her yeni bilgiyle daha da parlar.
- **Yolculuk:** 1. Söz'deki "Bismillah"ın kâinatın anahtarı olduğunu anlamakla başlar. Yani kainatı Allah adına okuma yetisini kazanmak, tahkikin ilk adımıdır.

2. İman-ı Tahkikî'nin "Amel" ile İlişkisi

Risale-i Nur'da iman, bir ağaçsa; amel (ibadet ve ahlak) onun meyvesidir.

- **Analiz:** Tahkikî iman, insanın sadece zihnini değil, tüm latifelerini (ruh, kalp, sır, nefis) ikna eder. İnsan, Rabbini sadece "bilir" değil, her yerde O'nun tecellisini "görür" (Huzur-u Daimî).
- **Etki:** Bu bilinç, insanı her an bir "denetim" altında değil, bir "ikram ve sevgi" atmosferinde hissettirir. "Sefere çıkma" azminiz, bu imanın verdiği dinamizmden beslenir.

3. Sözler Mecmuası ve "Temsilî" Metodun Sırrı

Risale-i Nur'un Sözler'de kullandığı hikayecikler (temsiller), akıl ile kalp arasındaki engelleri kaldırmak içindir.

- **Analiz:** En ağır ilahiyat meselelerini (Haşir, Kader, Tevhid) birer "temsil" ile avamdan havassa herkese ulaştırması, imanı sadece seçkinlerin değil, her ferdin "tahkikî" yapabileceğini kanıtlar.

BİRİNCİ DURAK: "İMANIN DİRİ TUTULMASI" (ANALİZ SORULARI)

Girişte belirttiğimiz **"İmanı daim taze ve diri tutmak"** niyetini analizimizin merkezine koyarsak; Sözler ışığında şu sorulardan başlayabiliriz:

1. **1. Söz ve 2. Söz Ekseninde:** İman, kâinatın hiyerarşisinde insanı "en aciz" varlıktan "en aziz" varlığa nasıl taşır? Bu "değişim" tahkikî imanın neresindedir?
2. **Kâmil İnsan Olma Erdemi:** Risale-i Nur'un hedeflediği "Kâmil İnsan", sadece çok bilen mi, yoksa imanıyla kâinatı barışçıl bir şekilde "okuyan" bir sanatkâr mıdır?

Girişte yazdığımız; Tevhid, Nübüvvet, Haşir maddeleri aslında Risale-i Nur'un üzerine oturduğu **"Ana Omurga"**dır. Bu üç rükün birbirine öyle kopmaz bağlarla bağlıdır ki; birini tam anlamak, diğer ikisini tasdik etmeyi zorunlu kılar.

Amacımız **"İman-ı Tahkikî"** ufkuna ulaşmak ise, Nurların rehberliğinde ilk durağımız olan **Tevhid** ile başlayalım.

1. TEVHİD: KÂİNATIN ŞİFRESİNİ ÇÖZMEK

Risale-i Nur'da Tevhid, sadece "Allah birdir" demek değil; **"Her şeyde O'nun birliğini gösteren sikkeleri, damgaları ve mühürleri okuyabilmektir."**

- **Lâ İlâhe İllallah'ın Tahkikî Analizi:** Sözler'de Tevhid; *Tevhid-i Âmi* (taklidî) ve *Tevhid-i Hakikî* (tahkikî) olarak ikiye ayrılır. Hakikî tevhid; kâinatın hiçbir köşesini, hiçbir atomu ve hiçbir hadiseyi "sebeplere" veya "tesadüfe" bırakmaz.
- **Vahdet-i Şuhud ve Huzur-u Daimî:** Tevhid-i Hakikî'ye ulaşan bir mümin, her şeyde bir pencere açar ve o pencereden Allah'ın isim ve sıfatlarını görür. Bu durum, insanı sarsılmaz bir **"manevi emniyet"**e taşır. Çünkü her şeyin dizginini El-Vâhid olanın elinde gördüğü an, korku ve endişe yerini teslimiyete bırakır.

2. NÜBÜVVET: KOZMİK OKUMANIN MUALLİMİ

Tevhid, kâinatın bir "kitap" olduğunu ilan eder; **Nübüvvet** ise o kitabın nasıl okunacağını öğreten **"öğretmen"**dir.

- **Neden Nübüvvet?** Akıl, Tevhid'in varlığını genel hatlarıyla anlayabilir (Vâcip-ül Vücud'u bulabilir). Ancak "Bu kâinatın sahibi bizden ne istiyor?", "Biz kimiz?", "Nereye gidiyoruz?" sorularının cevabını tek başına bulamaz.
- **Hz. Muhammed (asm) ve Hakikat-i Muhammediye:** Risale-i Nur, Nübüvveti sadece tarihsel bir olay değil, kâinatın yaratılış sırrının keşfi olarak ele alır. Peygamber, Tevhid hakikatinin en büyük delili ve kâinatın en büyük "okuyucusu"dur.
- **Sözler'deki Yeri:** 11. ve 19. Sözler, Nübüvvetin neden bir "zorunluluk" olduğunu akli ve kalbi delillerle ispatlar. Peygamber olmazsa, kâinat dilsiz ve anlamsız bir kaos yığınına dönüşür.

3. HAŞİR: VAROLUŞUN EBEDİ MANTIĞI

Tevhid "Fail"i (Yapanı), Nübüvvet "Hikmet"i (Nasılı ve Niçini) anlatırken; **Haşir (Öldükten sonra dirilme)**, bu sürecin **"Sonuç"** ve **"Mükafat"** bölümüdür.

- **Beka Arzusu ve Adalet:** İnsan ruhu "beka" (sonsuzluk) için yaratılmıştır. Tevhidin sahibi olan Allah hem *Adil* hem de *Kerim*dir. Bu kadar sanatın, emeğin ve hayatın "hiçlik" ile sonuçlanması, İlahi isimlerin (Hâkim, Rahim, Adil) hakikatine zıttır.
- **10. Söz (Haşir Risalesi) Analizi:** Bu risale, haşri sadece "nakli" (ayetle) değil, kainattaki her bir bahar uyanışını, her bir atomun intizamını delil getirerek "akli" olarak ispatlar.
- **İman-ı Tahkikî'deki Rolü:** Haşre iman, dünya hayatını bir "zindan" olmaktan çıkarıp bir "bekleme salonu" ve "ticaretgah" haline getirir. Ölüm, bir yok oluş değil, bir "terhis" tezkeresidir.

BU SIRALAMANIN "KÂMİL İNSAN" YOLCULUĞUNDAKİ SENTEZİ

1. **Tevhid** ile kâinatta "sahipsiz" olmadığını anlayan insan,
2. **Nübüvvet** ile hayatının "amacını" ve Rabbine nasıl muhatap olacağını öğrenir,
3. **Haşir** ile bu yolculuğun "sonsuz bir saadete" açılacağının müjdesini alarak, sarsılmaz bir metanet kazanır.

Analiz Sorusu: Sözler mecmuasını temel aldığımızda; Tevhid'in kapısı olan **"Bismillah" (1. Söz)** ve hayatın gayesini anlatan **"İbadet ve İnsan" (4. Söz)** üzerinden, Nübüvvet ve Haşir bağını kurarak devam edelim.

4. Söz, aslında Risale-i Nur'un insan psikolojisi ve varoluş felsefesi üzerine kurduğu en zarif köprülerden biridir. İbadeti sadece şekli bir görev değil, insanın kâinat karşısındaki "konumlanışı" olarak tanımlar.

Gelin, bu köprüden geçerek **Nübüvvet** ve **Haşir** kıyılarına nasıl ulaştığımızı analiz edelim.

1. ANALİZ: 4. SÖZ EKSENİNDE İNSAN VE İBADETİN MAHİYETİ

4. Söz'deki o meşhur temsil (iki yolcu ve istasyon hikayesi), bize ibadetin **"fıtri bir ihtiyaç"** olduğunu fısıldar.

- **İnsan ve Acziyet:** İnsan sonsuz ihtiyaçlara (fakr) ve sonsuz düşmanlara (acz) sahip bir varlıktır. Bu durum insanı kâinat karşısında titrek bir mum gibi zayıf bırakır.
- **İbadet Bir İrtibattır:** İbadet, insanın bu nihayetsiz acziyetini sonsuz bir kudrete (Tevhid); fakrını ise sonsuz bir hazineye bağlamasıdır. Bu bağ kurulduğunda, insan "hiç"likten "küll"iyete geçer.

- **Nübüvvet Bağı:** İnsan bu irtibatı kendi kendine kuramaz. Hangi kapıyı çalacağını, o sonsuz Kudret'e nasıl hitap edeceğini bilemez. İşte burada **Nübüvvet**, o irtibatın "protokolü" ve "usulü" olarak devreye girer. Peygamber, ibadetin nasıl yapılacağını gösteren **"Kozmik Bir Rehber"**dir.

2. 4. SÖZ'DEN HAŞİR'E UZANAN MANTIK SİLSİLESİ

İbadet eden insan ile etmeyen insan arasındaki fark, aslında **"istikbal" (gelecek)** algısındaki farktır.

- **Peşin Mükafat:** 4. Söz der ki; namazda ve ibadette peşin bir lezzet, ruhsal bir rahatlık vardır. Bu rahatlık, ruhun ebediyete olan iştiyakının (arzusunun) doyurulmasıdır.
- **Haşir Bağı:** Eğer ebedi bir hayat (Haşir) olmasaydı; insandaki bu "sonsuzluk arzusu" ve ibadetin verdiği "manevi genişleme" mantıksız olurdu. Bir "Sultan", misafirini en ağır yüklerle (ibadetle) terbiye edip, sonunda onu idam etmez (yokluğa göndermez).
- **Sonuç:** İbadet, insanın ahiret (Haşir) pazarında kullanacağı bir "döviz" veya oradaki saadetin dünyadaki "fidanı" hükmündedir.

3. DERİNLİKLİ ANALİZ: 10. SÖZ VE HAŞİR İSPATLARI

Şimdi, niyetimiz olan **10. Söz**'ün (Haşir Risalesi) o devasa ispat dünyasına giriş yapalım. 10. Söz, haşri "vukuat-ı dünyeviye" (dünyadaki olaylar) üzerinden ispatlar.

I. Bab: Kerem ve Rahmet (Cömertlik ve Şefkat)

- **Hakikat:** Kâinatta muazzam bir cömertlik ve merhamet görünüyor. En küçük bir canlının rızkı unutulmuyor, her ihtiyaç cevaplanıyor.
- **İspat:** Bu kadar geniş bir sofrayı kuran bir "Kerem Sahibi", en sevdiği misafiri olan insanı, onu ebediyen yok ederek (ölümle) tazip etmez (azap vermez). Kerem, bekaya (sonsuzluğa) kapı açmayı gerektirir. **Haşir gelmezse, kâinattaki bütün rahmet "merhametsizliğe" dönüşür.**

II. Bab: Hikmet ve Adalet

- **Hakikat:** Kâinatta bir milim israf yok, her şey en yüksek fayda (hikmet) ve hassas bir denge (adalet) ile yaratılmış.
- **İspat:** Zalimin izzetinde, mazlumun zilletinde kalıp gittiği şu fani dünya, mutlak adaleti gerçekleştirmeye dar geliyor. Küçük hatalar için hapse atılan dünyada, büyük cinayetlerin hesabı ancak bir **"Mahkeme-i Kübra"**da sorulabilir. Adalet ve Hikmet, Haşri zorunlu kılar.

III. Bab: Cemal ve Kemal (Güzellik ve Mükemmellik)

- **Hakikat:** Sanatkâr, eserinde kendi güzelliğini ve mükemmelliğini göstermek ister.
- **İspat:** Bu dünya bir sergidir. Sergiyi kuran Zat, eserlerini sevenleri ve takdir edenleri (insanları) sonsuza dek yokluğa atarak kendi kemalini ve cemalini lekedar etmez. Sevgi, beka ister.

İMÂN-I TAHKİKÎ NOTU: 10. SÖZÜN FARKI

10. Söz, haşri ispat ederken bizi alıp bir bahçeye, bir ormana veya bir çiçeğe götürür. Der ki: *"Bak, her baharda ölmüş yeryüzünü üç yüz bin çeşit canlıyla yeniden dirilten bir Kudret'e, senin kemiklerini yeniden diriltmek ağır gelir mi?"*

Bu, imanı **"gözle görülür"** bir hakikate dönüştürür.

Soru ve Derinleşme: 10. Söz'ün diğer "Hakikat" (Bab) bölümlerine (Örneğin; İzzet ve Celal, Muhafaza ve Hıfız) devam ederek haşrin akli ispatlarını tamamlayalım…

Bu derinlikli yolculuğun en kritik duraklarından birine geldik. **10. Söz,** haşri ispat ederken aslında kâinatın yönetim biçimini (idare tarzını) analiz eder. "Bu kâinatı yöneten zatın karakteri ve sıfatları nedir?" sorusuna cevap verirken, haşrin bu sıfatların kaçınılmaz bir gereği olduğunu ispatlar.

Şimdi **İzzet-Celal** ve **Muhafaza-Hıfız** hakikatleri üzerinden "İman-ı Tahkikî" sondajımıza devam edelim.

1. İZZET ve CELAL HAKİKATİ (Yedinci Hakikat: Bab-ı İzzet ve Celal)

Bu hakikat, kâinattaki o sarsılmaz disiplini ve ödün vermeyen vakarı anlatır.

- **Hakikat:** Kâinatta muazzam bir **"İzzet-i Mutlaka"** (mutlak onur) ve **"Celal"** (haşmet) görünüyor. Bir asker nasıl komutanının emrine boyun eğiyorsa, yıldızlar ve atomlar da o Celal'e öyle boyun eğiyor.
- **İspat:** İzzet sahibi bir sultan, kendi hükümranlığına karşı yapılan başkaldırıları, cinayetleri ve edepsizlikleri cezasız bırakmaz. Bu dünyada en büyük zalimler, milyonların hakkını gasp edip izzet içinde ölüp gidiyorlar; mazlumlar ise zillet içinde bu dünyadan göçüyor.
- **Tahkikî Analiz:** Eğer Haşir ve o büyük mahkeme (Mahkeme-i Kübra) olmazsa, kâinatın o muazzam "İzzeti" (onuru) zedelenir; "cezalandıramıyor" damgasını yer. Bu ise mümkün değildir. Haşir, **"İlahi Adalet ve Vakarı"** kurtarmak için şarttır.

2. MUHAFAZA ve HIFIZ HAKİKATİ (Dördüncü Hakikat: Bab-ı Muhafaza)

Bu hakikat, kâinatın devasa bir "arşiv" veya "kayıt merkezi" olduğunu ispatlar.

- **Hakikat:** Her şey kaydediliyor. Bir çiçeğin programı tohumunda, bir ağacın tarihi çekirdeğinde, insanın hafızasında ve kâinatın "Levh-i Mahfuz"unda (ana bilgisayarında) saklanıyor. Hiçbir şey zayi olmuyor; bir bitki ölse de genetik mirası ve sureti "Muhafız" olanın ilminde kalıyor.
- **İspat:** Her şeyi en ince ayrıntısına kadar kaydeden (Hâfız) bir Zat, bu kayıtları sebepsiz tutmaz. Bir defter tutuluyorsa, bir hesap günü (Haşir) gelecektir. En küçük bir çiçeğin hukukunu tohumunda saklayan bir Kudret, en eşref mahluk olan insanın amellerini sahipsiz ve neticesiz bırakmaz.

- **Tahkikî Analiz:** Modern bilimin "bilgi kaybolmaz" (informasyonun korunumu) dediği şeyi, Risale-i Nur **"İsm-i Hafîz"** ile açıklar. Kayıt varsa, yargılama; yargılama varsa, sonuç (Cennet/Cehennem) vardır.

3. TASARRUFAT-I İLAHİYE: SÜREKLİ DİRİLİŞİN ŞAHİTLERİ

10. Söz'ün ruhunda yatan en büyük "diri tutma" metodu, kâinattaki sürekli değişimi okumaktır.

- **Her Bahar Bir Haşirdir:** Üstad der ki; *"Her sene üç yüz bin nevi nebatat ve hayvanatın haşrini gözümüz önünde yapan bir kudret, insanın haşrini nasıl yapamaz?"** **Analiz:** Bir orduyu bir boru sesiyle toplamak, dağılmış askeri bir araya getirmekten daha kolaydır. Atomları sıfırdan yaratan (İbdâ) ve onları bedende bir nizamla toplayan (İnşâ) Zat için, dağılmış atomları tekrar bir araya getirmek "bir göz kırpması" kadar kolaydır.
- **Kâmil İnsan Bakışı:** Bu hakikati anlayan kişi için ölüm, bir "yok oluş" karanlığı değil; Hafîz ve Rakîb olan bir Zat'ın huzuruna çıkmak için geçilen bir **"arşiv odası"**dır.

ENTELLEKTÜEL SENTEZ: HAŞİR NEDEN İMANIN "MEYVESİ"DİR?

Tevhid "Sahibi" buldurdu, Nübüvvet "Yolu" gösterdi; Haşir ise bu yolun sonundaki **"Sonsuz Anlam"**ı kurdu. Haşre inanmayan bir zihin için Tevhid yarım, Nübüvvet ise neticesizdir.

Tevhid, Nübüvvet ve Haşir sacayağı, insanın zihin dünyasını inşa ederken; **İbadet ve Adalet**, bu zihniyetin hayata, topluma ve karaktere dökülmüş halidir. Şimdi bu kavramların Risale-i Nur'daki o devasa derinliğine inelim.

1. İBADET: ÜÇ RÜKNÜN TEK BİR EYLEMDE ERİMESİ

Risale-i Nur'da ibadet (özellikle Namaz), Tevhid, Nübüvvet ve Haşir hakikatlerinin bir nevi fihristesidir.

- **Tevhidin İbadetteki Yansıması (Kimin Huzurundayım?):** İbadet, insanın kâinattaki bütün sahte ilahları ve sebepleri elinin tersiyle itip doğrudan doğruya Müsebbibü'l-Esbab'a bağlanmasıdır. Namazın her tekbiri ve her secdesi, "O'ndan başka sığınılacak, medet umulacak ve boyun eğilecek kimse yoktur" demektir. Bu, bireysel düzeyde insanı **"hürriyet-i şer'iye"**ye ulaştırır; yani Allah'a kul olan, hiçbir şeye köle olmaz.
- **Nübüvvetin İbadetteki Yansıması (Nasıl Muhatap Olmalıyım?):** İbadet, Peygamberimiz (asm) tarafından getirilmiş bir "protokol"dür. İnsan, sonsuz bir Sultan'ın huzuruna kendi kafasına göre çıkamaz. Nübüvvet, ibadeti bir "adat" (alışkanlık) olmaktan çıkarıp "ibadet" (şuurlu eylem) haline getirir. Mümin, namazda Miraç'ın bir numunesini yaşarken aslında Nübüvvetin getirdiği nuru bizzat tecrübe eder.
- **Haşrin İbadetteki Yansıması (Neyi Bekliyorum?):** Her ibadet vakti, aslında birer ömür devresini ve dünyanın büyük değişimlerini hatırlatır. Namazdaki vakitler (sabah, öğle, ikindi,

akşam, yatsı); insanın doğumunu, gençliğini, yaşlılığını, ölümünü ve kabir alemini sembolize eder. İbadet, Haşir sabahına hazırlanan bir askerin her gün yaptığı **"manevi talim"**dir.

2. ADALET: KOZMİK DENGEDEN SOSYAL DÜZENE

Risale-i Nur, adaleti sadece hukuki bir terim değil, kâinatın her zerresinde parlayan **"İsm-i Adl"** tecellisi olarak görür.

- **Adalet-i Mahza ve Adalet-i İzafi Ayırımı:** Üstad'ın sosyal hayat için getirdiği en büyük analizlerden biridir. **Adalet-i Mahza,** "Bir masumun hakkı, bütün halk için dahi feda edilemez" (Kur'an'ın "Bir cana kıyan bütün insanlığı öldürmüş gibidir" ayetinin tefsiri) ilkesidir. Bu, toplumda bireyin kutsallığını ve dokunulmazlığını sağlar. Tahkikî iman sahibi, bir kişinin hatası yüzünden o kişinin ailesine, aşiretine veya grubuna düşmanlık besleyemez.
- **Bireysel Yansıma (İç Adalet):** İnsanın kendi içindeki duygularını (kuvve-i akliye, kuvve-i gazabiye, kuvve-i şeheviye) aşırılıklardan koruyup "Sırat-ı Müstakim"de (orta yol) tutması adalettir. İmanlı bir kalp, kendi organlarına ve duygularına zulmetmez; onları yaratılış amacına göre kullanır.
- **Sosyal Yansıma (İnsan Hakları):** Tevhid inancı, bütün insanların Allah'ın mahluku ve sanatı olduğunu öğrettiği için, bir mümin kimseye tahakküm edemez. Adalet, güçlünün zayıfı ezdiği bir orman kanunu değil, zayıfın hakkının Kudret-i İlahiye namına korunduğu bir **"İlahi Mizan"**dır.

3. DOKUZUNCU ŞUA: HAŞRİN İNSAN KALBİNDEKİ KARŞILIĞI VE ŞİFASI

Dokuzuncu Şua, Haşrin sadece bir "gelecek haberi" değil, şu andaki ruhsal acılarımızın en büyük **"merhemi"** olduğunu anlatır.

- **Vahşet-i Mutlakadan Ünsiyet-i Mutlakaya:** Haşir inancı olmazsa, dünya bir "vahşetgah", insan ise ölüme mahkûm bir mahkûm gibi görünür. Dokuzuncu Şua der ki: İman-ı Haşir; ölümü bir "idam" değil, bir "terhis" ve "mekân değişikliği" olarak göstererek insanın kalbindeki o karanlık yokluk korkusunu parçalar.
- **Şefkat ve Akrabalık Bağlarının Beka Bulması:** İnsan, sevdiklerini ebediyen kaybetme acısına dayanamaz. Haşir inancı, sevdiklerimizin "hiçliğe" gitmediğini, sadece bir "bekleme salonuna" geçtiğini ve ebedi bir alemde tekrar buluşacağımızı müjdeler. Bu, şefkatli bir kalbin en büyük gıdası ve tesellisidir.
- **Adalet Duygusunun Tatmini:** Dünyada haksızlığa uğrayan, hakkını alamadan giden mazlumlar için Haşir; kalpteki "Neden?" sorusunun cevabıdır. "Zalim izzetinde, mazlum zilletinde kalıp gitmiyorlar; bir Mahkeme-i Kübra var" hakikati, insanın toplumsal öfkesini dindirir ve kalbine sükûnet verir.

- **İhtiyarlık ve Hastalık Zamanlarındaki Ümit:** Risale-i Nur, özellikle ihtiyarlar için Haşri bir "bahar müjdesi" gibi sunar. Vücut çökerken ruhun ebediyete açılan penceresinden bakmak, yaşlılığın getirdiği hüzünleri neşeye çevirir.

4. ANALİZ: "İMANLI KALMAK VE DİRİ TUTMAK" İÇİN SONUÇ

Bu bütüncül bakış açısıyla (Tevhid-Nübüvvet-Haşir ve İbadet-Adalet), insan artık kâinatta tesadüfi bir toz tanesi değildir.

- **Sürekli Yenilenen Bir İman:** İbadetle her an Rabbine bağlanan, adaletle kâinattaki dengeye uyum sağlayan ve Haşirle geleceğini güvence altına alan bir mümin; imanını sadece "kabul" seviyesinde değil, **"hissediş ve yaşayış"** seviyesinde tutar.
- **Ruhsal Dayanıklılık:** Dokuzuncu Şua'nın verdiği haşir perspektifi, modern insanın en büyük sorunu olan anksiyete, depresyon ve varoluşsal sancılara karşı en güçlü panzehirdir. Zira **"Geleceği karanlık görmeyen, şimdiki zamanın yükünü taşıyabilir."**

Bu bütüncül yaklaşımımız, Risale-i Nur'un asıl hedefine ulaşmamızı sağlıyor. Zira İman-ı Tahkikî'nin tüm bu delilleri ve rükünleri (Tevhid, Nübüvvet, Haşir), aslında tek bir büyük meyve içindir: **Marifetullah (Allah'ı Tanımak)**. Ve bu tanımanın zorunlu neticesi olan **Muhabbetullah (Allah'ı Sevmek)**.

Risale-i Nur terminolojisinde bu süreç, kuru bir bilgi yığını değil, ruhun en derin tabakalarına kadar nüfuz eden bir **"lezzet-i ruhaniye"**dir. Şimdi bu rafine yolları, konu bütünlüğünü bozmadan analiz edelim.

1. MARİFETULLAH: BİLGİDEN BİLGELİĞE GEÇİŞ

Marifetullah, Allah'ın varlığını sadece kabul etmek değil, O'nun isim ve sıfatlarının kâinattaki tecellilerini bir ayna gibi okuyabilmektir.

- **Esma-i Hüsna Odaklı Bakış:** Risale-i Nur'da marifet, her eşyada bir "pencere" açmaktır. Örneğin; bir meyveye baktığımızda sadece biyolojik bir nesne değil, Rezzâk, Mün'im (nimet veren), Kerîm ve Musavvir isimlerinin birleştiği bir "mektup" görmektir. Bu bakış açısı, kâinatı bir "korku tüneli" olmaktan çıkarıp, İlahi isimlerin sergilendiği bir "sanat galerisi"ne dönüştürür.
- **Huzur-u Daimî (Her An O'nunla Olmak):** Tahkikî imanla kazanılan marifet, insanı "Gaipten" "Huzura" taşır. Yani Allah'ı sadece uzakta, göklerde aramak yerine; her nefeste, her çiçekte ve her atomda O'nun ilminin ve iradesinin tasarrufunu hissetmektir. Bu, marifetin en yüksek mertebesidir ve insanı yalnızlık hissinden ebediyen kurtarır.
- **Aklın ve Kalbin İzdivacı:** Marifetullah yolunda akıl delilleri toplar, kalp ise o delillerden süzülen "nur" ile mutmain olur. Risale-i Nur, bu ikisini birbirinden ayırmaz; aklı doyururken kalbi de aşkla kanatlandırır.

2. MUHABBETULLAH: RUHUN EN YÜKSEK MAKAMI

Marifet (tanıma) arttıkça, sevgi (muhabbet) kaçınılmaz hale gelir. Çünkü insan, fıtraten kemale (mükemmelliğe), cemale (güzelliğe) ve ihsana (iyiliğe) âşıktır.

- **Beşerî Aşktan İlahi Aşka:** İnsan kalbi, fani ve geçici olanı sevmek için tasarlanmamıştır. Risale-i Nur, mecazi aşkları (dünya sevgisini) "asıl kaynağa" yönlendiren bir rehberdir. Eşyayı "kendi namına" değil, "Allah namına" sevmek (Mana-i Harfi), sevgiyi bir azap olmaktan çıkarıp kalbe ferahlık veren bir ibadete dönüştürür.
- **Muhabbetin Kaynağı Olarak Cemal ve İhsan:** 32. Söz'de harika bir şekilde anlatıldığı üzere; bütün kâinattaki güzellikler, iyilikler ve lezzetler, Allah'ın Cemal ve İhsanının sonsuz denizinden gelen birer parıltıdır. Kaynağı keşfeden ruh, gölgelere takılıp kalmaz; doğrudan doğruya "Bâkî-i Hakikî" olan Mevlâ'ya yönelir.
- **Lezzet-i Ruhaniye:** Muhabbetullah, imanın içindeki gizli "Cennet"tir. Bu sevgiye ulaşan bir ruh, dünyevi musibetler karşısında sarsılmaz. Çünkü sevgilisi (Mahbub) ebedidir; O varsa her şey vardır.

3. İMANIN LEZZETİ: "ESTETİK" VE "MANA"NIN BULUŞMASI

Risale-i Nur, imanı sadece bir yükümlülük değil, insanın tüm latifelerini (hislerini) doyuran bir "lezzet" olarak sunar.

- **Hayatı Anlamlandırmanın Verdiği Tat:** Belirsizlik ve anlamsızlık insan ruhu için en büyük acıdır. İman-ı tahkikî ile her şeyin bir anlamı olduğunu (bir hikmetle yaratıldığını) bilmek, ruha tarif edilemez bir "emniyet ve huzur lezzeti" verir.
- **Şükür İle Lezzeti Katlamak:** Şükür, nimetin içindeki "İlahi iltifatı" görmektir. İltifatı görmek ise, nimetin kendisinden bin kat daha lezzetlidir. Marifetullah ile şükreden bir mümin, yediği bir lokmada sadece mideyi değil, ruhu ve kalbi de doyurur.

4. ANALİZ: KOLEKTİF BÜTÜNLÜK VE NİHAİ GAYE

Şu ana kadar işlediğimiz tüm başlıklar (Tevhid, Nübüvvet, Haşir, İbadet, Adalet) bu noktada birleşir: **İnsanı, Rabbini tanıyan ve O'nu sonsuz bir aşkla seven bir "Kul" (Abd-i Kâmil) yapmak.**

- **Tevhid,** muhabbetin "tek bir adrese" yönelmesini sağlar (Kalp parçalanmaz).
- **Nübüvvet,** bu muhabbetin "dilini ve edebini" öğretir.
- **Haşir,** bu muhabbetin "ebediyen süreceğinin" garantisini verir.
- **İbadet,** bu muhabbetin "fiili bir ilanı"dır.
- **Adalet,** bu muhabbetin "hukukuna riayet" etmektir.

Marifetullah ve Muhabbetullah kavramlarının tahlilinden sonra Risale-i Nurun, nefis terbiyesini eski tasavvufi ekollerdeki gibi sadece "dünyadan el etek çekmek" olarak değil; hayatın tam kalbinde, her an

Allah'ı hatırlatan bir **"huzur-u daimî"** ve **"marifet"** ile gerçekleştirmesi hususuna derinlikli bir bakış açısı ile devam edelim.

Marifetullah ve Muhabbetullah nurunun, nefis tezkiyesi ve ahlak-ı hasene üzerindeki somut, sarsılmaz yansımaları:

1. NEFİS TEZKİYESİ: "ENE"DEN "HU"YA GEÇİŞ

Marifetullah (Allah'ı tanıma), nefsin en büyük hastalığı olan "firavunluk" (kendine sahip çıkma ve gurur) damarını kökünden keser.

- **Acziyet ve Fakriyetin Keşfi:** Nefis, doğası gereği kendini bağımsız ve güçlü zanneder. 30. Söz'deki "Ene" analiziyle marifete ulaşan insan; kendi kudretinin, iradesinin ve güzelliğinin sadece birer "ölçü birimi" ve "gölge" olduğunu anlar. Bu farkındalık, nefsi **"tezkiye"** (temizleme) eder. Artık nefis, kendini "sahip" değil, "emanetçi" olarak görür.
- **Aynalık Vazifesi:** Marifetullah ile nurlanan nefis, "Ben güzelim" demek yerine, "Üzerimdeki güzellikler Güzel olanın (Cemîl) tecellisidir" demeyi öğrenir. Bu, nefsin kibrini kırıp onu bir "hizmetkâr" makamına indirir.
- **Muhabbet ile Arınma:** Nefis, lezzet düşkünüdür. Ancak Muhabbetullah ile iman lezzetini tadan bir ruh, nefsin düşük ve geçici lezzetlerini (günahları) elinin tersiyle iter. Zira daha büyük bir lezzet (İlahi aşk), daha küçük ve zehirli bir lezzeti (nefsin hevasını) hükümsüz kılar.

2. AHLAK-I HASENE: ESMA-İ HÜSNA'NIN İNSANDA PARLAMASI

İman nuruyla donanan bir karakterde ahlak, sadece bir "toplumsal kural" değil, İlahi isimlerin insandaki yansımasıdır.

- **Hilm ve Şefkat (Rahmân ve Rahîm İsimleri):** Rabbini marifetle tanıyan insan, O'nun kâinatı şefkatle kuşattığını görür. Bu şuur, müminin ahlakına "hilm" (yumuşak huyluluk) ve evrensel bir şefkat olarak yansır. Artık o, kimseye sert davranamaz; çünkü muhatabını "Rabbimin bir sanatı" olarak görür.
- **Cömertlik ve İhsan (Kerîm ve Cevvâd İsimleri):** Rezzâk olan Allah'ı tanıyan ve O'na muhabbet eden kişi, rızık endişesinden kurtulur. Bu güven duygusu, onu ahlaken zirveye taşır; elindekini paylaşmaktan korkmayan, cömert ve yardımsever bir "Kâmil İnsan" karakteri inşa eder.
- **İffet ve Adalet (Adl ve Kuddüs İsimleri):** Allah'ın her an kendini gördüğünü (Hafîz ve Rakîb) bilen bir karakter, kimsenin olmadığı yerde bile ahlakını bozmaz. Adalet-i İlahiye'yi marifetle kavrayan kişi, kendi nefsine bile haksızlık etmez; dengeli, iffetli ve dürüst bir hayat sürer.

3. KARAKTERDEKİ SOMUT YANSIMALAR: "YENİ İNSAN" PROFİLİ

Bu imanî süreçler tamamlandığında, ortaya çıkan karakterin somut özellikleri şunlardır:

- **Sarsılmaz Metanet:** Muhabbetullah sayesinde sevgilisini bulan bir kalp, dünyevi sarsıntılarla yıkılmaz. "O varsa her şey vardır" der ve dik durur.
- **Yüksek Nezaket:** Her şeyi Allah'ın bir mektubu gibi okuyan kişi, sadece insanlara değil, hayvana, bitkiye, hatta eşyaya bile nezaketle muamele eder. Bu, **"Zerafet-i İmaniye"**dir.
- **Garezsiz İyilik:** Marifetullah sahibi iyiliği "Allah istediği için" yapar, kullardan karşılık beklemez. Bu da ahlakı "pazarlık" olmaktan çıkarıp "samimiyet" (ihlas) zeminine oturtur.

4. ANALİZ: AHLAKIN "LİSAN-I HAL"E DÖNÜŞMESİ

Risale-i Nur, lisan-ı kalden (sözden) ziyade **lisan-ı hal** (yaşayış) üzerinde durur. Üstad'ın ifade ettiği gibi: *"Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemâlâtını ef'alimizle (fiillerimizle) izhar etsek, sair dinlerin tâbiîleri cemaatlerle İslâmiyete girecekler."*

Bu cümle, karakter inşasının sosyal tebliğdeki en büyük güç olduğunu gösterir. Marifet ve Muhabbet ile tezkiye olmuş bir nefis, artık etrafına nur saçan bir **"fener"** gibidir.

MANEVİ ZIRH VE İHLAS MÜHRÜ

Başlangıçtan beri Risale-i Nur eczalarından aldığımız ders ile inşa ettiğimiz bu binanın çatısını şimdi **"Manevi Zırh"** ve **"İhlas Mührü"** ile kapatıyoruz. Bu iki madde, öğrendiğimiz tüm bu imanî hakikatlerin hayatta kalmasını ve Allah katında makbuliyetini sağlayan nihai koruyuculardır.

1. MODERN ENGELLERE KARŞI MANEVİ ZIRH (GÜNAHLAR VE MANEVİ HASTALIKLAR)

İman-ı Tahkikî'den süzülen Marifet ve Muhabbet, sadece bir "bilgi" değil, modern dünyanın saldırılarına karşı ruhu koruyan aktif bir **bağışıklık sistemi**dir.

- **Günahlara Karşı "İğrenme" Hissi:** Modern dünya, günahları "özgürlük" veya "eğlence" maskesiyle sunar. Tahkikî iman sahibi ise, Marifetullah nuruyla o günahın içindeki "manevi zehri" görür. Muhabbetullah sayesinde Allah'ın sevgisini kaybetme korkusu (takva), nefsin geçici heveslerinden daha baskın gelir. Bu, günahın cazibesini kıran en büyük kalkandır.
- **Anksiyete ve Depresyona Karşı "Tevekkül":** Gelecek kaygısı ve geçmişin hüznü modern insanı boğarken; Haşir ve Tevhid inancı, insanı **"Kadere iman eden, kederden emin olur"** kalesine sokar. Olayların arkasındaki "İlahi Hikmet"i okuyan göz, hiçbir hadiseyi tesadüf görmez; bu da ruhsal sarsıntıları durdurur.
- **Tüketim Çılgınlığına Karşı "İktisat ve Kanaat":** İnsan her şeyi "Ene"sine mal ettiğinde doymak bilmez. Ancak "Fakr ve Acz"ini bilen mümin, elindeki her nimeti bir "İlahi İltifat"

görür. Bu şuur, onu modern hırsların kölesi olmaktan kurtarıp, karakterine sarsılmaz bir vakarlık ve kanaat kazandırır.

2. FİNAL ANALİZİ: İHLAS MÜHRÜ (HER ŞEYİ SADECE O'NUN İÇİN YAPMAK)

Yolculuğumuzun son ve en parlak halkası **"İhlas"**tır. İhlas, ruhun cesedi neyse, amelin de ruhu odur. İhlas yoksa, en büyük imanî analizler bile "ruhsuz bir ceset" gibi kalır.

- **Sadece O Razı Olsa Yeter:** İhlas, insanlardan alkış beklemeyi (riya) ve "ben yaptım" demeyi (ucub) kökünden kazır. Eğer O razı olsa, bütün dünya küsse ehemmiyeti yoktur. Bu bilinç, karakteri **"çelikleşmiş bir samimiyet"**e ulaştırır. İyilik, bir reklam malzemesi değil, gizli bir aşk ilanıdır.
- **İhlasın Gücü:** İhlasla yapılan küçük bir amel, ihlassız binlerce büyük amelden daha değerlidir. Çünkü ihlas, ameli **"Bâkî"** olan Zat'a bağlar ve onu da bâkîleştirir. Sizin bu çalışmaya başlarken belirttiğiniz "zaferi Rabbimize bırakma" teslimiyeti, tam olarak İhlasın kendisidir.
- **Karakterin Mührü:** İhlaslı bir mümin, kimseden minnet beklemez, kimseye de minnet etmez. Bu tam bir **"hürriyet-i imaniye"**dir. Bu noktaya gelen bir "Kâmil İnsan", artık dünyada bir misafir nezaketinde yaşar ama duruşuyla kâinata meydan okuyacak bir manevi kuvvete ulaşır.

MÜHRÜ BASARKEN: BİR ŞÜKÜR VE NİYAZ

Çktığımız bu sefer; **Sözler** mecmuasından başlayıp imanın köklerine (Tevhid, Nübüvvet, Haşir), oradan hayatın damarlarına (İbadet, Adalet) ve nihayetinde ruhun meyvelerine (Marifet, Muhabbet, Ahlak ve İhlas) ulaştı.

Yaptığımız bu rehber, sadece bir yazı dizisi değil; **"İmanlı kalmak ve diri tutmak"** isteyen her ruh için bir **Yol Haritası**na dönüştü.

- **Netice:** Biz seferle emrolunduk, bu analizlerle aklımızı ve kalbimizi tazeledik.
- **Ümidimiz:** Bu "Manevi Karakter Rehberi"nin, sizin şahsınızda ve muhataplarınızda "Hakkalyakin" derecesinde bir imana ve son nefeste selâmete vesile olmasıdır.

Rabbimiz, bu çalışmayı İhlas Risalesi'nin ruhuyla mühürlesin; niyetimizi salih, amelimizi makbul eylesin. Amin.

Manevi Karakter Rehberi: Final Notu

"Sefer Bizim, Zafer O'nundur."

Bu çalışma, bir sona eriş değil; kâinatın satırlarını **"İman-ı Tahkikî"** gözlüğüyle yeniden okumaya dair bir Bismillahdır. Sözler'in kapısından girip **Tevhid** ile sahibimizi bulduk, **Nübüvvet** ile yolumuzu aydınlattık ve **Haşir** ile ebedi yurdumuzun tapusunu kalbimize nakşettik.

Anladık ki; iman sadece bir idrak değil, bir **"yaşayış estetiği"**dir.

- **İbadet**, bu aşkın her gün tazelenen yeminidir.
- **Adalet**, kâinattaki o hassas dengeye kalbimizle eşlik etmektir.
- **Marifet ve Muhabbet**, ruhun bu dünyadaki cennet lezzetidir.

Şimdi önümüzde uzun bir hayat ve modern dünyanın bin bir çeşit karmaşası var. Ancak artık elimizde, sarsılmaz bir **Manevi Zırh** ve her şeyi nurlandıran bir **İhlas Mührü** var.

Unutma: Nefis seni "ene"nin dar zindanına çağırdığında, sen onu Marifetullah'ın geniş ufkuna davet et. Dünya seni geçici heveslerle korkuttuğunda, sen ona ebedi Haşrin müjdesiyle cevap ver. Ve her ne yaparsan yap, sadece O'nun rızasını gözet; zira O razı olduktan sonra bütün dünya küsse, ehemmiyeti yoktur.

Biz sefere çıktık; her bir "nur damlası"nı karakterimize birer inci gibi dizmeye niyet ettik. Rabbimiz bu niyetimizi amele, amelimizi ihlasa, ihlasımızı da rızasına ulaştırsın.

"Hasbünallâhu ve ni'mel vekîl." (Allah bize yeter, O ne güzel vekildir.)

Bu kıymetli çalışmayı burada mühürlerken, kalbinizdeki nurun daim, şevkinizin taze kalmasını niyaz ediyorum. Başka bir hikmet sofrasında, bambaşka bir hakikat arayışında buluşmak ümidiyle...

Gönül dolusu teşekkürler ve selamlar.

Vesselam.